

ORTALIK
SAVAŞ ALANI
AMA
KAZANAN DA
YARALI

Melis
Bozkurt

Ortalık Savaş Alanı Ama Kazanan Da Yaralı / Melis Bozkurt

© 2025, İnkılâp Kitabevi Yayın Sanayi ve Ticaret AŞ

Yayıncı ve Matbaa Sertifika No: 44066

Bu kitabın her türlü yayın hakları Fikir ve Sanat Eserleri Yasası gereğince İnkılâp Kitabevi'ne aittir. Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Genel yayın yönetmeni Gülşen İşeri

Editör Özlem Küskü

Kapak tasarım Ekin Başak Akgül

Sayfa tasarım Aynur Altınel

ISBN: 978-625-92638-1-6

25 26 27 5 4 3 2 1

İstanbul, 2025

Baskı ve Cilt

İnkılâp Kitabevi Yayın Sanayi ve Ticaret AŞ

Çobançeşme Mah. Sanayi Cad. Altay Sk. No. 8

34196 Yenibosna – İstanbul

Tel : (0212) 496 11 11 (Pbx)

İnkılâp Kitabevi Yayın Sanayi ve Ticaret AŞ

Çobançeşme Mah. Sanayi Cad. Altay Sk. No. 8

34196 Yenibosna – İstanbul

Tel:(0212) 496 11 11 (Pbx)

Faks:(0212) 496 11 12

posta@inkilap.com

inkilap.com

Üçüncü Göz®, İnkılâp Kitabevi Yayın Sanayi ve Ticaret AŞ'nin tescilli markasıdır.

ORTALIK
SAVAŞ ALANI
AMA
KAZANAN DA
YARALI

Melis
Bozkurt

ÜÇÜNCÜ GÖZ

Melis Bozkurt

1986 yılında İzmir’de doğdu. Eğitim yolculuğu, İzmir Ekonomi Üniversitesi İç Mimarlık Fakültesi’yle başladı; ardından Amerika’da NIU Üniversitesi’nde Davranış Bilimleri bölümünü tamamlayarak mezun oldu.

Akademik sürecini, insan ruhunu ve ilişkilerini daha derinlemesine anlayabilmek için farklı alanlarda zenginleştirdi. Başkent Üniversitesi’nde mindfulness (bilinçli farkındalık), yaşam koçluğu, ilişki ve evlilik danışmanlığı; Haliç Üniversitesi’nde profesyonel yaşam koçluğu ile temel psikoloji ve davranış bilimleri eğitimlerini tamamladı. Bunlara ek olarak kişisel gelişim, davranış bilimleri ve insan psikolojisi alanında birçok eğitim ve sertifika programına katıldı.

Konuşmacı olarak yer aldığı seminerlerde; “Giyisileriniz Konuşuyor”, “Renk Terapisi” ve “İlişki Yönetimi” gibi başlıklarda söyleşiler gerçekleştirdi. New York Digital Film Academy’de kamera önü oyunculuk ve senaryo yazarlığı eğitimi aldı.

Tasarım ve illüstrasyona olan ilgisi küçük yaşlarda başladı. Üniversite yıllarında kendi reklam ajansını kurarak tasarım alanında profesyonel adımını attı. Henüz 19 yaşındayken, Türkiye geneline dağıtımı yapılan bir magazin dergisi çıkardı. Bu dergide 5 yıl boyunca genel yayın yönetmenliği yaptı. Sonrasında iş hayatına, marka yöneticiliği, reklam metin yazarlığı ve kurumsal tasarımcılık gibi birçok yaratıcı rolde devam etti. Bugün hâlâ tasarımın farklı alanlarını keşfetmeye, hayal kurup üretmeye devam ediyor. “Kullanılabilir Sanat” fikriyle hayata geçirdiği tekstil markasını ve desen tasarımlarını kendisi yapıyor, aynı zamanda içerik üretim süreçlerinde aktif olarak yer alıyor.

“Ben Kendimi Hiç Böyle Görmemiştim Senden Önce”, “Kusur İmzadır, Kusursuzluk Bir Yalan”, “Akıllı Kadının Başucu Kitabı”, “İncinmişsin” ve “Nazik Bir Hatırlatma” isimli kitapları okurla buluştu.

İÇİNDEKİLER

Her Şey Kendimle Başladı	9
birinci bölüm: yaralanma	
“Yarayla Alay Eder Yaralanmamış Olan”	13
Güç Kırılmamak Değildir	
Kırıldıktan Sonra Bir Araya Gelebilmektir	24
Kendi Gerçeğinden Kaçan, Başkasının Yansımasında Kaybolur	36
ikinci bölüm: buluşma	
Asıl Trajedi Bir İlişkiden Değişmeden Çıkmaktır	49
Seninle De Kendimle De Buluşmanın	
Bir Zamanı Var	61
Sahnede En Az İki Kişi Var	
Ama Aslında Bu Tek Kişilik Bir Oyun	73
Özünü İstiyorsan Kır Kabuğunu.....	83
üçüncü bölüm: yüzleşme	
Bu Bir Yüzleşme	95
Kendi Gecemde Yürüdüm	106
Nasıl Dokudun Kendini?	118
Tercih Ettiklerini Değil, Tercih Etmediklerini De Yaşarsın ...	124
Herkes Kendi Cephesinde Yaralı	131
dördüncü bölüm: güçlenme	
Kendi Sınırlarını Başkaları Çizdiğinde	
Özgürlüğün Yalnızca Bir Yanılsamadır	149
Şimdi Yaşamdan Yana Kullan Hakkını.....	157
Ne İçin Varsan Onun İçin Yaşa	163
Kendi Yolunu Seçtiğinde Başlar Hikâyen.....	173

İnsanın kendine varışı bazen savaşıla,
bazen bir dostun sessizliğiyle olur.
Ben o sessizliklerde büyüdüm,
o dostluklarla iyileştim.

Yara olduğumda da, iyileşmeye niyet ettiğimde de yanımdaydınız.
Ne yargıladınız ne susturdunuz...
Sadece duydunuz.

Teşekkür ederim,
Gözde Bozkurt, Esra Ronabar, Ayşen Cross, Ayşen Akçakaya,
Cansu Kutlualp, Özlem Esentürk, Melina Şahin...
Bu kitabın ruhuna eliniz değdi.

Bu sayfa sizlere
kalpten bir sarılış.

Her Şey Kendimle Başladı

Bunu yazmam uzun sürdü.

Çünkü önce yaşamam, sonra susmam, sonra da bazı şeyleri kendime itiraf etmem gerekiyordu.

Kırıldım. Büyüdüm. Durdum. Değiştim. Ama en çok da içimdeki sesi duymayı öğrendim.

Bu kitap bir anlatı değil, bir tanıklık.

Kendi içimde defalarca dağıldığım, sonra bir yerlerden yeniden başladığım o sessiz yolculuğun izlerini taşıyor.

Bir yara nasıl açılır, nasıl kapanmaz, nasıl başka yaralara benzer ve nasıl bir gün seni kendine yaklaştırır...

İşte hepsi burada.

Her bölüm, hayatımın başka bir evresine dokunuyor.

Yaralandığım yerler var, kırıldığım noktalar. Unutamadığım aynalar. Geriye dönüp bakıp utandığım sessizlikler. İncinmiş ve kırılgan yanlarım.

Ama sonra... Kendimle yeniden karşılaştığım anlar da var. Göz göze geldiğim. Affettiğim. Yeniden doğrulduğum. Güçlendiğim.

Ve nihayet, kendi tarafıma geçtiğim yerler.

Bu bir hesaplaşma değil. Bir vedalaşma hiç değil.

Bu, benimle ilgili yazılmış dürüst bir mektup.

Belki sen de içinde söyleyemediğin ama hep hissettiğin o şeylerle karşılaşacaksın bu sayfalarda.

Ve belki fark edeceksin...

Yalnız olmadığınızı.

İşte o zaman benimle değil aslında kendinle buluşacaksın.
Ve o zaman bu mektup senden sana yazılmış bir mektup gibi okunacak.

Bu satırları yazarken seni tanıımıyordum. Ama biliyordum.

Çünkü bir yerlerde aynı hislerin kıyısında durduk seninle.

Aynı geceye bakıp benzer şeyleri sorgulamış, aynı suskunlukta kaybolmuş, aynı yerden incinmiş olabiliriz.

Belki sen de herkesin “İyiyim,” dediği yerlerde içten içe kanayan bir sessizliği taşımışsındır.

Ve belki sen de güçlü görünmenin yorgunluğundan bir gün, usulca kendi içine düşmüşsündür.

Ben de düştüm.

Ve her düştüğüm yer, bana başka bir kapı gösterdi.

Bu kitap, işte o kapılardan geçerken kendime tuttuğum bir ışık gibi.

İçini açarak okursan, ben hep yanında olacağım.

Bu sayfalarda tanışacağız. Belki ağlayacağız birlikte. Belki susacağız. Ama bir şeyler değişecek.

Çünkü bazen tek ihtiyacımız olan, kendimize giden yolu tarifi eden bir sestir...

İyi ki geldin.

Hoş geldin.

birinci bölüm

yaralanma

herkesin içinde bir yara gizli...

“Yarayla Alay Eder Yaralanmamış Olan”

“Kazasız hiçbir şiir, kendisini bir yara gibi açmayan hiçbir şiir yoktur fakat hiçbiri yaralamadan olmaz.”

Derrida

Hepsi Yaralar Sonuncusu Öldürür

Sadece gücün konuşulduğu bir dünyada hayatlarımız bir intihar balinası gibi kıyıya vuruyor. Süslü ve gösterişli bir vitrin, sürekli mücadelenin sürdüğü gladyatörler meydanı, gerilimin daima havada asılı kaldığı bir poker masası, planlı hamlelerin, skorların, hesapların yapıldığı devasa bir alışveriş merkezi...

Kimsenin kendi gibi olamadığı, içimizle dışımızın birbirine uymadığı sahte gülümsemeler yayılmış dört yana. İletişimin had safhada olduğu bu çağda bir kalp sessizliği hüküm sürüyor. Bağlanma değil bağımlılık üzerine yükseliyor her şey.

Yaşam içsel gücümüzü çalacak kadar yorucu, herkes bozuk bir saat gibi yeniden kurulmayı bekliyor. İçsel mekanizmalarımız çökmüş, tamircisini arıyor. Oysa buna kalkışacak olan bizleriz. Hepimizin kendi kendimizin tamircisiyiz.

* * *

Şair sesleniyor;
“Ve ben bulmalıyım kendimi
Bu belirsizlik denizinde;
Belki de kendime varan yol,
Beni en çok korkutan yoldur.”

* * *

Sevme ve sevilme beklentisi. Savaşın cephelerinden biri de burada açılıyor. Adem’le Havva’nın yediği elmanın cezası hâlâ ödeniyor. Onları ayartan yılan ayaklarımızın altında dolanıyor. Tamamen taktiklere, kim kimi nasıl elde tutabilir önerilerine mahkûm edilmiş bir tatta yaşıyor romantizm.

Yemek tarifi verir gibi sevgi reçeteleri dağıtılıyor. *Kadın erkeğini evde tutabilmeli, erkek kadınına sahip çıkabilmeli, kadın dediğin böyledir, erkek dediğin şöyledir...*

Şablonlara yaslanmış, sanki bu işin bir anayasası varmış gibi kabullerle ilerliyor her şey. Üstelik gizli bir anayasa bu, toplumsal olarak da içselleştirilmiş, kadının da erkeğin de hücrelerine işlemiş.

Geleneksellik her ne kadar eleştiriliyor gibi görünse de ilişkilerin yapıtaşına dönüşmüş bile çoktan. Üstelik yüzlerce yılın hikâyesi bu.

Erkek egemen bir anlayış bir yandan, kadının gücünü ele alma çabası diğer yandan, bir meydan muhaberesinde çok şeyler feda ediliyor.

Sahi ilk kim söyledi ilişkinin kıyasıya bir bilek güreşinden ibaret olduğunu?

“Biz” Olma Umudu

Bu meydan muhaberesinde kol kırılıyor yen içinde kalıyor, herkes aldığı darbelerle baş başa. Kimse imdat diyemiyor, acı çektiğini itiraf edemiyor. Herkes anlaşılmaya ve şefkate muhtaçken her iki taraf da podyumda zırhını kuşanıp zafer narası atarak gösterişle yürüyüşünü tamamlıyor.

Yaralanmadan olmaz...

“Yaralar, bizi bazen eskisi kadar güçlü kılmıyor olabilir ama kesinlikle daha bilge birine dönüştürür” diyor bir filozof. Bizse bir bilgeye dönüşmekten ziyade oyuna kapılmış görünüyoruz.

Alçakgönüllü bir yaşamı, nazik bir çağrışı, uzatılan bir eli görececek hünerli gözlerimiz var mı?

* * *

Oruç Aruoba şöyle diyordu:

“Senin ile benim, amaçlarımızı birleştirerek, tek kılarak, ikimizin de ötesindeki o üçüncüyü yaratmamız. Ben ve Sen’den bir ‘Biz’ doğacak.”

Peki kimin cesareti var şimdi üçüncüyü yaratmaya?

Daha doğru soru şu ya da:

“Biz” olma talebi hakikatte nasıl bir talep?

* * *

Düşünme biçimlerimizde derin çatlaklar var, zannediyoruz ki ilişkide olmak aynı olmak. Hayır! Birlikte olmak farklılıklarla birlikte olabilmek, aynı şeyi benimsemiyor olsak bile iki farklı yerden hareketle üçüncüde buluşmak.

İlişki, farklı şeylerle birlikte kurulan bir bağlanma ve iletişim sanatı. Hiçbir şeyin birbirinden kopuk ve bağlantısız olmadığı bir evrende kim tek başına hayatta kalabilir?

Devam ediyor Oruç Aruoba:

“İki yaralı insan, yaralarını saklamadan yan yana geldiğinde, o yaralar birbirini iyileştirmeye başlar çünkü sevgi, kusursuzlukta değil, eksiklikte doğar.”

“Aşk Sende Olmayı Vermektir”

Geleneksel aşk tariflerini aşan bu söz Lacan’a ait. Freud ve Lacan’a göre aşk bizi tamamlayan, diğer yarımızı bulduğumuz, o aradığımız ruh eşimizle bütünlendiğimiz bir durum değil. Onlara göre tamamlanmaya -bir türlü tamamlanamamaya- duyduğumuz özlemin kendisi.

Lacan şöyle diyor:

“Sevilen nesnenin ardında kişinin kendi beni yer alır, sevilmenin verdiği manik sarhoşluğun tadını çıkarır.”

* * *

Platon’un *Şölen* diyalogunda Diatoma’dan duyarız: “Aşk, güzelin içinde doğurma isteğidir.”